

УДОСКОНАЛЕННЯ ФІНАНСОВОЇ ОЦІНКИ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

Дурнів О.О., гр. Ф-37

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. **О.П. Близнюк**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Ринок цінних паперів є найактивнішою частиною сучасного фінансового ринку і дає змогу реалізовувати різноманітні інтереси емітентів, інвесторів та посередників. Значення ринку цінних паперів як складової частини фінансового ринку України і далі зростає.

Сукупність різноманітних цінних паперів в обігу становить основу фондового ринку, який є регулюючим елементом економіки. Він сприяє переміщенню капіталу від інвесторів, які мають вільні кошти, до емітентів цінних паперів, які потребують додаткових фінансових ресурсів.

Фінансова оцінка пайових та боргових цінних паперів, визначення їх інвестиційної привабливості здійснюється за допомогою інвестиційного аналізу, видами якого є фундаментальний та технічний аналіз. Мета цих двох видів інвестиційного аналізу полягає у виборі цінних паперів, які інвестор може оцінити, порівняти з іншими і реально здійснити операції з ними, тобто купувати та продавати.

Фундаментальний аналіз передбачає ретельне вивчення фінансово-господарського становища емітента. Основною метою фундаментального аналізу є прогнозування майбутніх доходів емітента та пов'язаних з ними дивідендів, відсотків, оцінки ринкової вартості акцій та облігацій. До основних методів фундаментального аналізу належать: методи оцінки внутрішньої вартості, дохідності та ризику акцій і облігацій, їх інвестиційної привабливості і якостей згідно рейтингу корпоративних цінних паперів.

Інвестиційні рішення повинні прийматися з урахуванням значення не одного, а комплексу показників. Найбільш важливими показниками фінансової оцінки акцій та облігацій є їх ринковий курс, дохідність (дивіденди, купонний дохід), капіталізована вартість, співвідношення ринкової і номінальної ціни та інші.

Технічний аналіз цінних паперів не передбачає вивчення економічного стану і перспектив емітентів, оскільки вважає, що вони вже враховані ринком в оцінці поточної ціни активів. Тому він бере за основу біржові дані котирування акцій та облігацій. Аналіз проводиться за допомогою графіків, що відображають ринкову поведінку цінного паперу.

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИЗНАЧЕННЯ ВИТРАТ ЯК ЕКОНОМІЧНОЇ КАТЕГОРІЇ

Зимовський О.О., гр. Ф-47м

Науковий керівник – асист. **І.С. Андрищенко**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Однією із найважливіших категорій економічної теорії є витрати виробництва, тому що за умов ринкової економіки вони виявляють чітко визначений вплив не лише на величину прибутку підприємства і можливості розширення виробництва, а й на вирішення питання, чи залишиться взагалі фірма на даному ринку чи змушена буде покинути його через надмірні витрати.

Витрати, як категорія характерні для діяльності будь-якого підприємства. Проаналізувавши різні погляди на категорію витрати, можна визначити, що витрати – це категорія, яка відображає використання грошових та матеріальних ресурсів у процесі діяльності підприємства.

До виробничих витрат входять:

- витрати на підготовку та освоєння виробництва включають витрати на виготовлення нових видів продукції в період їх освоєння, і витрати, пов'язані з освоєнням нових виробничих цехів, технологічних ліній, удосконаленням технології й організації виробництва;

- обслуговування виробництва містить витрати на забезпечення підприємств сировиною, матеріалами, паливом, енергією, водою, інструментами, іншими засобами та предметами праці;

- охорона праці та техніка безпеки потребують витрат на створення необхідних санітарно-гігієнічних норм праці, на охорону та протипожежну безпеку, підтримання чистоти та порядку на підприємствах, обладнання кімнат відпочинку і прийому їжі; витрати пов'язані з охороною навколишнього природного середовища;

- до витрат на оплату праці та підготовку кадрів входять виплати працівникам, які беруть безпосередню участь у виготовленні продукції (наданні послуг), витрати пов'язані з найманням робочої сили та підготовкою кадрів для підприємства.

Тож можна зробити висновок, що в показнику витрати різні за своїм характером і функціональній ролі ресурси за допомогою грошової форми зводяться до єдиного кількісного вираження.